

[Fiskeriministeren.]

dels fordi et betydeligt hensyn til de danske fiskeres sikkerhed til søs spiller ind. Også hensynet til beskæftigelse på vore træskibsværfter gør sig stærkt gældende.

Den støttelovgivning for fiskerierhvervet, som lovforslaget tilsigter at fortsætte, er iøvrigt af gammel dato, idet denne støtte har været ydet under vekslende vilkår og former siden 1937, da man påbegyndte den såkaldte „destruktionsordning“, der gik ud på at yde støtte til fartøjsejere til udskiftning af umoderne og i sikkerhedsmæssig henseende utilfredsstillende fartøjer med gode, moderne kuttere. Denne ordning udvidedes i løbet af de kommende år til en mere generel støtteordning til nybygning af kuttere og til installation af nye motorer. Fra fiskeriets hovedorganisationer lægges der overordentlig stor vægt på, at lovgivningen kan fortsættes, idet denne fra organisationernes side betragtes som et led i den nu gennem en lang årrække fulgte praksis med hensyn til ydelse af bistand fra statens side på områder, hvor erhvervet har brug for sådan støtte.

Når der i lovforslagets § 1 foreslås stillet 2 mill. kr. til rådighed i finansåret 1954—55 og kun 1 mill. kr. til rådighed i hvert af finansårene 1955—56 og 1956—57, skyldes det, som også anført i bemærkningerne, det ovenfor anførte forhold, at der i den tid, uddeling af lån har været standset, har opsummeret sig et betydeligt antal ansøgninger, som straks vil komme til endelig afgørelse, når lovforslaget er vedtaget, og som må forventes straks at ville lægge beslag på 1 mill. kr.

Iøvrigt må bemærkes, at de foreslåede lånebeløb må skønnes at ligge i underkanten, bedømt efter det lånebehov, som må antages at gøre sig gældende. De senere års svigtende rentabilitet i fiskeriet har betydet, at fiskeriets reserver er blevet stærkt begrænset, og fiskerne har derfor været meget varsomme med hensyn til at afslutte nybygnings- og motorkontrakter.

I lovforslaget foreslås samme retningslinier for ydelse af lån lagt til grund, som var gældende ved administrationen af loven af 27. maj 1950, der iøvrigt i det væsentligste fulgte de retningslinier, der var lagt til grund for ydelse af lån efter de før denne lov gældende lånelove, senest lov nr. 153 af

31. marts 1950 om støtte til nybygning af fiskerfartøjer.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udlån til fiskeindustrien m. v.*

Den lånelovgivning, som dette lovforslag tilsigter at fortsætte, blev indledt ved lov nr. 154 af 31. marts 1950 om lån til fremme af afsætningen af fisk og fiskeprodukter og lov nr. 241 af 27. maj 1950.

Af de 10 mill. kr., der efter sidstnævnte lov blev stillet til rådighed, afsattes 5 mill. kr. til de i heromhandlede lovforslags § 1 omhandlede formål. Dette beløb var i løbet af efteråret 1953 opbrugt. Det blev derfor nødvendigt at afvise modtagelsen af nye ansøgninger i september 1953. Ligesom tilfældet var for lånene til nybygning af fiskerfartøjer, blev der heller ikke stillet yderligere Marshallmidler til rådighed ved lovene af 7. juni 1952. Det vil imidlertid være særdeles ønskeligt, at denne lånevirkomhed kan fortsætte, idet den tidligere lovgivning i høj grad har hjulpet fiskehandelen og fiskeindustrien i bestræbelserne for at indrette produktionen efter behovet og følge den udvikling op, som vi er inde i, og som karakteriseres af en stadig stigende omlægning i retning henimod et forbrug af mere behandlede fiskevarer, herunder den såkaldte „køkkenfærdige fisk“.

Selvom der ikke er tilvejebragt et statistisk grundlag til at bedømme virkningen af den heromhandlede lovgivning, er der imidlertid gennem praktiske eksempler i mange tilfælde konstateret en stærk stigning i hjemmeforbruget i de områder, hvor handelen med fisk er blevet moderniseret og forbedret dels ved oprettelse af ruter med driftssikre og hygiejnisk indrettede fiskesalgautomobiler, dels med moderne køleinstallationer til fiskeforretninger.

Iøvrigt henledes opmærksomheden på statistisk årbog, der viser, at forbruget af fisk pr. indbygger har været som følger:

	kg
1939.....	8,1
1947.....	16,1
1948.....	17,9

[Fiskeriministeren.]

	kg
1949.....	19,6
1950.....	16,4
1951.....	18,1
1952.....	16,6

Som det vil ses, er den stigning i forbruget, som krigstidens nødvendige omlægning af spisevanerne medførte — med mindre svingninger år for år — fastholdt, og forbruget ligger i 1952 højere end i 1947, hvor krigens virkninger endnu gjorde sig stærkt gældende.

Med hensyn til eksporten kan de samme betragtninger gøres gældende. De absolutte tal for eksporten viser i de senere år jævn stigning. Medens der således f. eks. i 1950 eksporteredes 123 000 t til en værdi af ca. 171 mill. kr., var eksporten i 1951, uanset nedgang i kvantummet til 114 000 t, steget i værdi til 181 mill. kr. I 1952 udførtes ca. 120 000 t fisk og fiskeprodukter til en værdi af 202 mill. kr., altså en stigning i værdien fra 1950 til 1952 fra 171 mill. kr. til 202 mill. kr. Heri er ikke medregnet tallene for fiskemel og fiskeolie.

Denne stigning må ses på baggrund dels af den stærke industrialisering af produktionen og behandlingsapparatet, dels af den gennemførte kvalitetslovgivning, idet stigningen i det væsentligste falder på de mere behandlede varer, samtidig med at nye markeder er blevet inddraget under vore eksportinteresser.

I alt eksporteres i øjeblikket fisk og fiskevarer til 75—80 forskellige lande.

Fiskehandelens og fiskeindustriens bestræbelser under den stadig stigende konkurrence fra andre lande har krav på støtte fra statens side, og da der fortsat gør sig et ikke ringe lånebehov gældende på dette område, har nærværende lovforslag til formål at imødekomme dette behov. Lovforslaget følger iøvrigt samme retningslinier som de, der var gældende efter loven af 27. maj 1950, der fungerede tilfredsstillende og gav god udnyttelse af de til rådighed værende lånemidler.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):
Jeg skal herved tillade mig for det

høje ting at fremsætte forslag til ændring i lov nr. 138 af 29. marts 1947 om foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed, som ændret ved lov nr. 262 af 14. juni 1951.

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, har man siden 1933, da lovgivningen om imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed indledtes, anset det for påkrævet, at lovgivningsmagten træffer foranstaltninger til forebyggelse samt afhjælpning af de følger, der er forbundet med arbejdsløshed blandt unge, navnlig forsåvidt angår de ufaglærte.

Efter den gældende lov, der — bortset fra enkelte mindre ændringer, indsat under lovens revision i 1951 — praktisk talt har bestået uændret i 6 år, kan unge arbejdsløse henvises til statens arbejdstekniske ungdomsskoler, ungdomsarbejder, kursus samt andre egnede foranstaltninger. Som bekendt har ledigheden blandt de unge været ret lav i de år, der er forløbet siden lovens sidste forelæggelse for tinget, og selv om der har været afholdt nogle enkelte kurser i henhold til loven for unge arbejdsløse faglærte, har lovens virkefelt i hovedsagen været begrænset til beskæftigelse og dygtiggørelse af unge ufaglærte på de arbejdstekniske ungdomsskoler.

Idet jeg med hensyn til den nærmere anvendelse af de arbejdstekniske ungdomsskoler, herunder de med skolernes drift forbundne udgifter siden sidste lovrevision, tillader mig at henvise til bemærkningerne til nærværende lovforslag, vil jeg dog gerne kort fremhæve følgende:

Af de 8 skoler er een udlejet for længere tid til civilforsvaret, og to anvendes til statens arbejdsmandskursus, således at kun fem skoler har været taget i brug som arbejdstekniske ungdomsskoler. Der er herved opnået en betydelig bedre tilpasning af pladsantallet efter det skiftende behov, hvilket har bevirket en betydelig højere gennemsnitsbelægning. Det faste personale er reduceret meget betydeligt, og værdien af skolernes arbejdsudgifter er steget meget væsentligt, hvorved bemærkes, at der er tilvejebragt mere produktive arbejdsopgaver for skolernes elever. I denne forbindelse må det nævnes, at det er lykkedes at få et noget stabilere klientel på skolerne, hvilket naturligt forøger muligheden for at påvirke og dygtiggøre de unge, bl. a. gen-